

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجِيَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ  
إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾

24 Allah'ın birliğine, tevhide davetten sonra kavminin İbrâhim'e cevabı,

“- Onu öldürün yahut yakın” demelerinden ibaretti. Ama Allah onu ateşten kurtardı. Bunda iman eden bir kavim için Allah'ın varlığını, birliğini gösteren deliller vardır.

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا  
ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا  
وَمَاؤِيْكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾

25 İbrâhim onlara:

“- Siz, sırf aranızdaki, dünya hayatına has muhabbet uğruna, Allah'ı bırakıp, yarattıkları içinden taştan yontularak yapılan heykelleri put edindiniz. Sonra Kıyamet günü gelip çatığında ise, birbirinizi tanımazlıktan gelecek ve birbirinize lânet okuyacaksınız. Mekânınız, ateştir, cehennemdir. Yardım edeniniz de olmayacaktır” dedi.

فَأَمَّنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾

26 Bunun üzerine Lût ona itimat edip güvendi. İbrâhim:

”- Ben özgürce Allah'a kulluk ve ibadet etmek, güç ve gönül birliği yapacak insanlar bulmak için Rabbimin dilediği yere hicret ediyorum. Kudretli, hikmet sahibi ve hükümrân olan O'dur” dedi.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ  
فِي الدُّنْيَا وَآتَيْنَاهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

27 Biz İbrâhim'e, İshak'ı ve Yâkub'u ihsan ettik. Peygamberliği ve kitapları onun soyundan gelenlere vermeyi planladık. Ona dünyada mükâfatını verdik. O, âhirette, ebedî yurttâ da dindâr, ahlâklı, hayır-hâsenat sahibi mü'minlerden, sâlihler zümresindendir.

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ  
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

28 Lût'u da özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere kavmine peygamber olarak gönderdik. Hani kavmine:

“- Siz, daha önce, hiçbir milletin yapmadığı en büyük günahı, ayıbı, hayasızlığı yapıyorsunuz, sapık ilişkilerde bulunuyorsunuz” demişti.

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا  
كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾

29 “- Siz, helâl yoldan karşı cinsle meşrû ilişkiyi bırakıp, ille de, erkeklere yaklaşacak, soygun yapmak, erkeklere tecavüz etmek, adam öldürmek için yol kesecek, toplantılarınızda aklın ve şeriatın suç saydığı, haram kıldığı, kamu vicdanının tasvip etmediği sapık ilişkilerde bulunacak ve hayasızlık mı yapacaksınız?” dedi. Kavminin Lût'a cevabı:

“- İddialarında, tehdit ettiğin konuda doğru isen, Allah'ın azâbını getir bize” demelerinden ibaretti.

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

30 Lût:

“- Rabbim, bozguncu bir kavme, fesat çıkaranlara karşı bana yardım et” dedi.